

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/479/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214204649
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214204649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Martinákovovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci navrhovateľa: M. zastúpeného Advokátskou kanceláriou A., proti odporcovi X., o zaplatenie 909,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17. marca 2015, č.k. 6C/195/2014-47 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 909,02 eur s príslušenstvom. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súlade s ustanovením § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka pre priznanie nárokov z postúpenej pohľadávky postupníkovi je potrebné, aby postupník preukázal, že sa stal veriteľom postúpenej pohľadávky, a to buď predložením samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky alebo oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky. V tomto prípade súd zistil, že navrhovateľ nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou E. U. N., a.s., a navrhovateľom, ani riadne oznámenie o postúpení pohľadávky od spoločnosti E. U. N., a.s. Navrhovateľ síce predložil súdu Oznámenie o postúpení pohľadávky z 31.10.2014, avšak toto oznámenie je podpísané právnym zástupcom navrhovateľa, teda postupníka. V tomto oznámení sa síce uvádza, že právny zástupca ho robí "v mene spoločnosti E. U. N., a.s., ... na základe priloženej plnej moci", avšak žiadna plná moc nie je k tomuto oznámeniu priložená. Súd preto považoval za sporné, či spoločnosť E. U. N., a.s., alebo navrhovateľ riadne preukázali odporcovi postúpenie pohľadávky voči nemu. Vo vzťahu k súdu k riadnemu preukázaniu postúpenia pohľadávky nedošlo vzhľadom na chýbajúcu plnú moc pre právneho zástupcu navrhovateľa (postupníka) od postupcu, ak má byť Oznámenie o postúpení pohľadávky z 31.10.2014 oznámením postupcu. Podľa názoru súdu ak oznámenie o postúpení pohľadávky nepodpíše priamo postupca a nie je k nemu priložená zmluva o postúpení pohľadávky, musí byť dlžníkovi - a o to viac súdu v prípade súdneho uplatňovania nárokov z postúpenej pohľadávky - riadne preukázané, že osoba, ktorá podpísala oznámenie o postúpení pohľadávky bola oprávnená tak urobiť v mene postupcu, v opačnom prípade nemožno toto oznámenie považovať za oznámenie postupcu, ale len za oznámenie konajúcej osoby (v tomto prípade právneho zástupcu navrhovateľa, konajúceho v mene navrhovateľa), ktoré však nemá ten právny účinok, že preukazuje nárok údajného postupníka uplatňovať si voči dlžníkovi plnenie predmetnej (údajne postúpenej) pohľadávky. Okrem toho samotná Úverová zmluva z 23.10.2012 preukazuje len záväzok spoločnosti E. U. N., a.s., poskytnúť odporcovi úver, nie však skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov. Podstatou zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (na rozdiel od zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) je práve to, že ide (len)

o záväzkov poskytnúť druhej strane peňažné prostriedky na jej požiadanie. Pritom v Úverovej zmluve z 23.10.2012 v kolóne 54 je uvedené: "Spôsob výplaty klientovi: bankovým prevodom klientovi" a v kolóne 56 je vyplnené číslo bankového účtu klienta (odporcu). Navrhovateľ však nepredložil a ani nenavrhol žiaden dôkaz o tom, že spoločnosť E. U. N., a.s., skutočne poskytla odporcovi peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom úveru (nepredložil výpis z účtu, ktorý by to preukazoval, ani nenavrhol žiaden dôkaz). Výpis čerpania, splátok a úhrad (pravdepodobne vytvorený samotnou spoločnosťou E. U. N., a.s.) nemožno považovať za takýto dôkaz, keďže táto listina má charakter jednoduchej tlačovej zostavy výstupu z nejakej databázy, nejde o výpis z účtu generovaný certifikovaným bankovým systémom. Ide teda v zásade len o tvrdenie navrhovateľa (resp. spoločnosti E. U. N., a.s. ako údajného právneho predchodcu navrhovateľa), aj keď má toto tvrdenie formu tabuľky. Navrhovateľ teda napriek tomu, že bol súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nepredložil dôkazy na preukázanie skutočného poskytnutia peňažných prostriedkov odporcovi spoločnosťou E. U. N., a.s., ani nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky ani oznámenie postupcu (alebo ním riadne splnomocnenej osoby vrátane splnomocnenia) o postúpení pohľadávky, ani nenavrhol iné dôkazy o týchto skutočnostiach, teda neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že spoločnosť E. U. N., a.s., skutočne poskytla odporcovi peňažné prostriedky (napokon takéto tvrdenie ani nie je priamo uvedené v návrhu, navrhovateľ v návrhu len uviedol, že E. U. N., a.s., uzatvoril s odporcom Úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 800 eur), ani k tvrdeniu, že sa namiesto spoločnosti E. U. N., a.s., stal veriteľom predmetnej pohľadávky voči odporcovi, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Právne vec posúdil podľa § 524 ods. 1, § 526 ods. 1,2 Obč. zákonníka. Pokiaľ ide o trovy konania, odporca by mal podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Tieto mu však priznané neboli, nakoľko o náhrade trov súd rozhoduje len na návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a odporca nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že nesúhlasí s tvrdeniami súdu, že pohľadávka nebola riadne postúpená. Poukázal na to, že právny predchodca sa držal názoru Najvyššieho súdu o postúpení pohľadávky, uvedeného v rozsudku sp. zn. 4Obo/210/01. Skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky neobsahovala plnú moc právneho predchodcu na advokátsku kanceláriu nie je podľa jeho názoru sporná, nakoľko aj v spisoch tunajšieho súdu je zaregistrovaná plná moc právneho predchodcu veriteľa na Advokátsku kanceláriu A.ŠQ. A. s.r.o., ktorá oznámenie o postúpení pohľadávky preukázala, a teda v čase postúpenia pohľadávky existovala. Skutočnosť, že právny predchodca veriteľa poskytol finančné prostriedky vyplývajú z predmetnej zmluvy o úvere, na základe ktorej boli poskytnuté. Okrem tejto skutočnosti odporca nikdy nenamietal, že by zmluvu neuzavrel, a že finančné prostriedky na svojom účte neobdržal. Právnomu predchodcovi odporca plnil zo záväzkového vzťahu, až kým sa nedostal do omeškania. Na základe toho súd mal mať za preukázané, že bola suma poskytnutých finančných prostriedkov nesporná, nakoľko sa v konaní podľa § 118 ods. 2 O.s.p. dokazujú len sporné skutočnosti. Navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne aby zmenil predmetný rozsudok tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil si náhradu trov konania, ktorú vyčíslil do troch pracovných dní odo dňa posledného pojednávania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, ktorý nepreukázal, že mu pohľadávka veriteľa E. U. N., a.s. proti odporcovi uplatňovaná v tomto konaní bola postúpená. Navrhovateľ takýto záver vo svojom odvolaní namietal s tým, že predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky ako aj podací hárok, podľa ktorého toto oznámenie bolo odporcovi cestou pošty odoslané. Podľa neho v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu navrhovateľovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdenej práva na strane navrhovateľa alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane odporcu, je imanentnou súčasťou súdneho konania /vid'. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009/. Odvolací súd nerozporuje, že podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - odporca, ale konajúci súd za účelom overenia navrhovateľom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že boli zistené skutočnosti ktoré dôvodne vyvolávali pochybnosti o postúpení pohľadávky. Konkrétne, navrhovateľ v návrhu na začatie konania uvádzal dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (25.07.2013) v rozpore s dátumom uvedenom v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 31.10.2014 /12.09.2012/. Navrhovateľ nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky, preto neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie.

Odvolačný súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.